

Národní parky podporují regionální rozvoj

Dr. Hans Bibelriether

tisková konference v Praze, 7.ledna 2013

Prof. Hubert Weiger představil jasně a srozumitelně úlohu a význam národních parků Bavorský les a Šumava pro zachování zvláště cenné části evropského přírodního dědictví. Popsal také nedobré důsledky politiky české vlády v oblasti ochrany přírody v Národním parku Šumava, bude-li takto dále pokračovat. Tento vývoj je zhoubný nejen pro ochranu biodiverzity, ale ve střednědobém horizontu závažně poškodí i hospodářsko - ekonomický rozvoj regionu.

Stále více lidí žije a bydlí ve městech a velkých sídelních aglomeracích. A stále více lidí proto hledá jako kompenzaci městského hlučného a v mnoha aspektech hektického způsobu života stále více a také častěji zotavení v nenarušené původní přírodě. Proto trvale narůstá turismus vyhledávající nenarušenou přírodu ve spojení s přáním zažít původní přírodu, divočinu.

Před dvaceti lety byl ještě pojem divočina vnímán negativně a pojem přírodní dědictví nebylo např. v německých slovnících vůbec možno najít. Dnes je divočina „in“. Divočinu používá ve svých marketingových reklamních spotech leckterá firma a většina občanů v zemích střední Evropy chce více ochrany divočiny. Proto se zřizují nové národní parky nejen v Německu, Itálii či Francii. Národní parky jsou nejvýznamnějším prostředím poskytujícím zážitky ze skutečné přírody, a proto jsou jedinečným, vysoce atraktivním symbolem každého území. Pro turistickou budoucnost oblasti jsou hodnotou zcela zásadního významu.

V Německu byl v posledních letech význam národních parků pro rozvoj příslušného regionu doložen i vědeckými metodami výzkumu. Nejen pro region Národního parku Bavorský les bylo prokázáno, že díky jeho existenci zůstalo zachováno, resp. vzniklo více pracovních míst, než by tomu bylo v případě, že by pokračovalo hospodářské využívání lesa s těžbou dřeva. V obcích sousedících s původní starší částí Národního parku Bavorský les (od r.1970) mezi Roklanem a Luzným, kde mezitím již na více než 75% plochy této části parku vzniká nový, divoký, rozmanitější a druhově bohatší les, než jaký býval dřívější les hospodářský, stoupají počty návštěvníků. V obcích sousedících s později (v r. 1997) přičleněnou částí národního parku mezi Roklanem a Falkensteinem, kde jsou na velkých plochách nasazovány harvestory a hučí motorové pily, kde panuje hluk a neklid a lesní půda i dorůstající zmlazení mladého lesa jsou velkoplošně devastovány těžkou mechanizací, tam počty návštěvníků klesají. Hospodářsko- ekonomické ztráty jsou značné.

V šesti rakouských národních parcích, spravovaných po stránce managementu území v souladu se směrnicemi IUCN pro kategorii II. (národní park), se mezitím prokázalo, že národní parky se zařadily mezi nejdůležitější hodnotové ukazatele turistické kvality regionu. Současně byl za podpory EU odstartován tříletý projekt v celkové výši 1,5 mil. EUR, organizovaný rakouským střešním svazem ochrany životního prostředí Umweltdachverband a plně podporovaný rakouskou spolkovou vládou ve Vídni. Jeho cílem je ještě silněji a výrazněji ukotvit ve veřejném povědomí nejen jedinečnost a regionálně kulturní hodnotu, ale i hospodářský význam

národních parků. To by mohl být vhodný model i pro Českou republiku, pokud by pro ni pozitivní regionální rozvoj regionu Národního parku Šumava byl důležitý.

Lze předvídat, že pokračování současné, atributy národního parku likvidující politiky, Šumavu trvale poškodí. Chtít nadále jako národní park „prodávat“ lesní oblast, v níž je běžné používání těžké lesní mechanizace, velkoplošné zásahy proti kůrovci, těžba dřeva poškozující nový dorůstající les i lesní půdu, to bude regionu přinášet velké negativní dopady. Takový „národní park“ je etiketním podvodem. To už dnes ví např. přes 70 % německých občanů. Šetření prokázala, že občané vědí, co má lesní národní park nabízet: na velkých plochách nerušeně se vyvíjející les, divočinu. Je bohužel skutečností, že ve střední Evropě jsou také kdysi atraktivní kulturní krajiny za použití těžkých strojů přetvářeny a přeměňovány v agrárně - industriální území. Taková území nemají pro turismus do budoucnosti žádnou perspektivu.

Národní parky Bavorský les a Šumavu, dodávající oblasti svou přírodě blízkou lesní krajinou s neobyčejnou různorodostí přírodních hodnot typický punc kvality, budou pro městského člověka, který chce zažívat přírodu, stále atraktivnější. Také pro starší lidi, jichž stále přibývá, jsou oba parky přitažlivé proto, že leží v centru Evropy, jsou dobře dosažitelné a po celý rok zajímavé. Těm všem je ovšem třeba také vytvořit nabídky i hlouběji v lesích parků, prostřednictvím nichž mohou zažívat velkolepou přírodu Bavorského lesa a Šumavy.

Závěrem budiž poznamenáno, že i v Bavorském lese především lesníci, dřevozpracovatelské provozy a komunální politici proti skutečnému národnímu desítky let bojovali. Dnes obce od Mauthu po Spiegelau, sousedící se „starší“ částí národního parku, plně stojí za „národním parkem lesní divočiny“ (Waldwildnis-Nationalpark). Mluví o „svém“ národním parku a mezitím už také vědí, co regionu přinesl ve smyslu ekonomicko-hospodářském.